“என்ன? வய வலே எதனாச்சும் நடக்கூதா! ஆளயைே பார்க்க மூடியல.”

அதலெ்லாம் ஓண்ணுமில்ல. வரப்ப மிதிச்சு மாசம் ஆவுது! நம்ப பயதான் பயணம் பாேவணும்னு பிடிவாதமா இருக்கான். அந்த வலேயாதான் ஏஜணெ்ட பாக்க வடமட்டம் வரகை்கும் பாேயிருந்தனே். இப்பதான் நம்ப தவக்கள மவன் ட்ரஸ்்பி தடேுனார்னு சாொன்னான். ஏண்ணே! எதனாச்சும் பஞ்சாயத்தா? “

இருவரும் வீ ட்டுத் திண்ணையில் அமர, ட்ரஸ்்பி பித்தளை வறெ்றிலபை் படெ்டியபை் பிரித்து வதை்தார். நாலநை்து வறெ்றிலகை் காம்புகளகை் கிள்ளி எறிந்து விட்டு வாயில் அதக்கி லாவகமாகச் சுண்ணாம்பகை் கீ ழ்ப்பல் நுனியில் ஓரு விரலால் அப்பிய ராசு, “சாொல்லுங்கண்ணே! சமாச்சாரம் என்ன?”

நம்ப ப□சாரி ஜாேதி பயதான் ரொம்ப கொடச்சல் கொடுத்துக்கிட்டு கடெக்கான். கொஞ்ச நாளாவே அவன் பாேக்கு சரியில்ல. காேயில காேயிலாவா வச்சிருக்கான். சுத்துப்பட்டு பத்து பதினஞ்சு கிராமமும் அன்னிய□ர் மாரியம்மன் காேயில்னா அவ்ளாே ஓசத்தியா கன்னத்துல பாேட்டுக்கும்! இவன் என்னடான்னா ம□ணு வலே கற்ப□ர வாசன க□ட காட்ட மாட்டங்கேறான்..

நானும் பாத்துட்டுதாண்ணே இருக்கனே். அங்கயே ஆட்ட கட்டிப் பாேட்டுக்கறான்; காேழிய வளக்கறான். பின்னாடி தனெ்னமரம் இந்த வாட்டி நல்ல காய்ப்பு; ஓரு தங்கே்காய நம்ம கண்ணுல காட்டலயே!.. அதற்கு மலே் வார்த்தகைளை அடுக்க வாய் கொள்ளாதவராய், எழுந்து பாேய் வறெ்றிலை பாக்கு எச்சிலதை் துப்பி வந்தார்.

அன்னகை்கு நான் காேயில ஓரு நாேட்டம் விடலாம்னு பாேறனே். ஓரு ட்ரஸ்்பியாச்சனே்னு மட்டு மரியாதை இல்ல ! கண்ட பயலயும் காேயில் திண்ணைல சதே்துகிட்டு கத பசேிட்டு இருக்கான்.. வாசல்லயே இப்ப சகை்கிளுக்கு பஞ்சர் வறே பாேடுறானாம்.. சரி இவங்க தாத்தா காலத்துலரே்ந்து காேயில் ப□சாரிங்களாச்சனே்னு விட்டா ... இவன் சரி வர மாட்டான் பாேலருக்கே!

மொதல்ல அந்த உண்்பியல தொடச்சி வச்சிருக்கானா பாருங்க ! அது மலேயே கையத் தொடச்சி எண்ணப் பிசுக்கா ஆக்கி வச்சுருக்கான்.. ராசுவின் கை இயல்பாக வறெ்றிலபை் பக்கம் பாேய், எடுத்த வறெ்றிலயைகை் கூப்பறுப் பாேட்டு வடே்டியில்

தூடதை்தார். "எடூத்தூக்கூங்க" என்றூ வறெ்றிலை டப்பாவை அவர் அரூகே தள்ளிய ட்ரஸ்டி மூக்கியமான விசயத்தூக்கூ வந்தவர் போல கொஞ்சம் நரெூங்கி வந்தூ, "மத்ததலெ்லாம் க□ட வூடூங்க! சமீ பமா கோயிலூக்கூ பின்னாடியே சரக்கூ ஓட்டூறான்னூ களே்வி பட்டதூலரே்ந்தூதான் மனசூ தாங்க மூடியலே! திரூவிழா டயத்தூலயேே பசங்கள வச்சூ ஆத்தங்கரபை் பக்கம் சாராயம் ஓட்டூனாண்ணூ களே்விப்பட்டனே். சரி, சரியான மூகாந்திரம் இல்லாம ககே்கக் க□டாதூன்னூ இரூந்தனே்; இப்ப என்னடான்னா கோயில்லயேே சயெ்யூறான்னா! இனிமே விடக் க□டாதூங்க! களே்விப்பட்டூதூலரே்ந்தூ மனசே சரியல்ல ! எப்பூடி இரூந்த கோயிலூ!"

மூகம் வாடிப்போன ட்ரஸ்டி வறெ்றிலையூடன் மீ தி உணர்ச்சிகளையூம் மணெ்டூ விழூங்கினார்.

அய்யய்யோ! ரோம்ப அநியாயமாச்சே!.. ராசூவூம் திடூக்கிட்டார்.

அதான், நம்ப நாட்டாமக்காரர வச்சூகிட்டூ, அவன கோயில வூட்டூத் த□க்கிடலாம்னூ பாக்கூறனே். இதூக்கூ மலே விட்டூ வச்சா மாரியம்மன் கோயில சாராயக் கடயைாவே மாத்திரூவான்.. இதூ சம்பந்தமா உங்கிகிட்டயேூம் ரோசன ககே்கலாம்னூதான் க□ப்பிட்டனே்.

அதலெ்லாம் சரிதாண்ணே ! பிரச்சினை இந்த அளவூக்கூ பரோறதால இன்னம அவன வூட்டூட்டூ தடே மூடியாதூ! இரூந்தாலூம் மூடிவடெூக்கிறதூக்கூ மூன்னாடி, அவன் கிட்டயூம் ஜாடயைா நான் நாலூ வார்த்த பசேிப் பாக்கூறனே். இல்லனோ அவன் வகயைறா நாலூ பரேூ எங்ககிட்ட சொன்னீ ங்களானூ வரூவானூங்க! கவலய வூடூங்கண்ணே ! நானே வார்த்தய கொடூத்தூ உள்ள சதேிய வாங்கிடறனே்.. அப்பூறம் த□க்கிடூவரோம்.. கூடியிரூக்க எடத்தக் கொடூத்தா.. மாரியம்மனயே யாரூன்னா? நாம விட்டூற மூடியூமா? நாளகை்கூ சதேி சொல்றண்ணே.. நீ ங்க கவலப்படாம ஆகூற ஜோலியப் பாரூங்க... ட்ரஸ்டியை ஆறூதல் படூத்திவிட்டூ தரெூப்பக்கம் ராசூ கிளம்பினார்.

என்னாடி ஆச்சி இதூ! வர வர ஊர்ல ஓதூங்க நிணலே இல்லாமப் போயிரூம் போலரூக்கூ ! மாரியம்மங் கோயிலூ மரத்தடி நிணலூ எம்மாந் தண்டி இரூட்டா இரூக்கூந் தரியூமா! என்னமோ வளெக்கூமாரூ நிணலூ மாறி இரூக்கூ! ஊர்ல அநியாயம் பரெூத்தூப் பரோச்சூ.. ஆயி! ஆயிரங் கண்ணூடயைா... நீ தான் பூள்ளகள காப்பாத்தணூம் ; ஊர காப்பாத்தணூம்.. பஸ்ஸூக்கூ காத்திரூக்க கோயில் பக்கம் ஓதூங்கிய சின்னப்பொண்ணூ மாரியம்மனபை் பார்த்தூ கன்னத்தில் போட்டூக் கொண்டாள். பரேூந்தூக்கூ நிற்கூம் ஓரூ சிலரதை் தவிர கோவில் பக்கம் யாரூமில்லல. கோவில் திண்ணையூம் வறெிச்சோடிக் கிடந்ததூ. இதூதான் தரூணம் என்றூ ராசூ மலெ்லக் கணதை்தூக் கொண்டே கோவிலூக்கூள்

நுழைந்தார்.

என்ன ஜோதி... ஜோதி.. இருக்கியா...

தோ.. இங்கதா மாமா இருக்கனே்... இப்பூடி வாங்க... கோயிலுக்கு இடப்பக்கம் உள்ள கொட்டகதான் ப□சாரி ஜோதியின் வீ □டு. உள்ளே விளக்கூத் திரியபை் பிரித்துக் கொண்டே ராசுவை அழதை்தான்.

வாங்க மாமா! என்ன காத்து இந்தப் பக்கம் அடிக்கூது. பயைன் பயணம் போகப் போறான்னு களே்விப்பட்டனே்! ஏதும் அபிசகேம் கொடுக்கணுமா?

இல்ல ஜோதி! இதுவும் கோயில் சமாச்சாரந்தான்... என்ன சின்னப் புள்ளைரே்ந்து உன்ன த□க்கி வளத்தவன் நான்... ஓரு நல்லத கடெ்டத நாமதான சொல்லித் தரணும். அந்தக் காலத்துல மதகு தறெக்கூறதுலரே்ந்து கதவு வகைக்கிற வரகைக்கும் உங்க அப்பாரு கோவிந்தன் கிட்ட திருநீ றும் கூங்கூமமும், உத்திரவும் வாங்கிட்டுதான் வலே நடக்கும். அவ்ளோ பமேசு...

என்ன மாமா! சுத்தி வளகை்காம சொல்லுங்க... ட்ரஸ்டி எதனாச்சும் அவுத்து விட்டாரா?

எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று தடுமாறிய ராசுவுக்கு விசயத்தை தாழ்ப்பாளதை் திறந்து விட்டது மாதிரி தமெ்பு வந்து பசே ஆரம்பித்தார்,

“ஒண்ணுமில்ல கோயில கொஞ்சம் சுத்த பத்தமா வச்சிக்கிலனே்னு பசே்சு வருது.. ”

வாசல பாருங்க எதனாச்சும் இல தழ கடெக்கூதா? மூன்னயாவது கோழி வளர்த்தனே். எவன் கண்ண வச்சானோ! எல்லாம் கீ ரிப்புள்ளகிட்ட பாேயிருச்சு... இப்ப கோழிப்பீ க□ட்டித் தள்ளவும் வழியில்ல... ராசுவின் கண்ணபை் பார்க்க, ஓரு சுழுட்டு சுழுட்டி அவர் வறேு பக்கம் பார்த்தார்.

அதில்லடா ஜோதி.. இந்த சாமி தூணியலெல்லாம் கொஞ்சம் தொவச்சி கிவச்சி சாத்தக் கூடாதா.. எப்பப் பாரு அழுக்கா இருக்கு... சரியா கூளிப்பாட்றதும் இல்லனேன்னு கூறையா இருக்கூடா...

நல்ல கதையெச் சொன்ன! என் மலேரு வடேட்டியப் பாரு மாமா? இது மர அழுக்கா கடெந்தாலும், என் ககைக்காசப் பாேட்டு மணு பொன்வண்டு சாேப்பு வாங்கூறனே்... மாரியம்மன் தூணிக்கு.. காட்டரே சிலகைக்கு பாேன திருவிழாவுல கட்டுன தூணி பழுப்பறே பீ ஸ் பீ ஸா பாேயிருச்சு... மானம் பாேவுதனே்னு... பூள்ளகைக்கு பொஸ்தகம் வாங்க காசு தராம வாங்கிக் கட்டிருக்கனே்... இவ்ளாே பசேூறானுவளே... ஏதுடா! ஆத்தூலயும் தண்ணி ஓடலியே தண்ணிக்கு எங்க பாேவான்னு இந்த அடிபம்புக்கு ஒரு வாசரை மாத்திக் கொடுத்தானுவளா? காலு கழுவவே தண்ணி இல்ல.. மலேுக்கு ஊத்த எத்தன கூடம் நான் இரவல் வாங்கூறது.. திருவிழாவுக்கு திருவிழா கோயில ஜோடிச்சா மட்டும் பத்தாது மாமா...

பசே்சில் வகேம் கூடிக் கொண்டே பாேய்... ராசு இடமைறிப்பதகை் கடே்காமல் ”இங்க வாங்க.. பாருங்க” என்று கோயில் பக்கம் இழுத்து வந்தான்.

“பாருங்க கற்பூரத்தட்ட காஞ்சி இத்துப் பாேய் கடெக்கு... சூலத்த பாருங்க துருப்பிடிச்சு இத்துப் பாேயிடக்கூடாதனே்னு ககைக்காசப் பாேட்டு எண்ண வாங்கித் தடவி வச்சிருக்கனே்... பசே்சியாயிக்கு காசப்பாேட்டு கூங்கும்மத்த கொட்டி வச்சிருக்கனே்... ” ஜோதி பசேிக் கொண்டே காட்ட, பசே்சியாயி சிலை சாட்சி சொல்வதபை் பாேல நாக்கை நீ ட்டிக் கொண்டு கிடந்தது.

சரிடா, இதலெல்லாம் தவேனை்னு நீ நாட்டாம, ட்ரஸ்டிகிட்ட சொல்லலாம். இல்ல என்கிட்டயாவது சொல்லலாம்ல! உண்டிக் காசு உடகை்கிறப்பவே இதக் களேு!

ஊக்கும் கோயில் சலெவுக்கூன்னு பரிசா ஒதுக்கிடப் பாேறீ ங்க... அட நீ வறே மாமா! எவன் மாரியம்மன் உண்டியல்ல பாேடுறான்... அவனவன் அய்யாவடி , திருநாகஸே்வரம்னு தடேிப்பாேயி பாேட்டுக்கிட்டு வாரனுவ. உள்ளுர் காரன எவன் மதிக்கூறான்! வரப்பு காஞ்சா வய நண்டும் மதிக்காதாம் அத மாதிரி, எவன் இங்க அர்ச்சனகை்கு வாரான்... இவ்ளாே பசேூறியே... நம்ப ட்ரஸ்டி வீ ட்ல கும்பகோணம் அய்யர வச்சிதானே பூஜை பண்றாரு. பூள்ள படிச்சு வளெிநாடு பாேறப்ப சுவாமி மலலை பாேய் தங்கத்தரேு இழுக்கூறாரு... ஏன் இந்த மாரியம்மனுக்கு தங்கத்தூல ஒரு பொட்டு வாங்கி வச்சா என்னா கடேு! கற்பூரம் காட்டவே ஆளில்ல... எவன் தட்ல காசு பாேடப்

பாறான்...? ஏதோ எங்க அப்பா சொன்னதுக்காக.. நானும் இந்த ஊர நம்பி நாலு எழுத்து படிக்காம... கோயில்ல அடுகடயோ கடெந்தது தப்பாப் பேச்சு...

ஜோதி பேட்ட பேடில் ராசு திக்கு மூக்காடிப் பேய், இவன மடக்க வந்தா இவன் நம்மளப் பூடி பேடுறானே என்று மலதைத்து ஓரு வழியாகத் திரும்பவும் பூகாரூக்கு வந்தார், “சரி! எல்லாம் சரி பண்ணலாம். அதுக்காக நீ கோயில்லயே ஆடு வளர்க்கறதும், பஞ்சர் கடை பேடறதும் நல்லா இல்லயே! அதுவும் காலனி பசங்களக் கோயில்ல சதேத்துகிட்டு சதா திண்ணலை ஏத்திக்கிறதும் ஊரு பழக்கத்துக்கு ஒத்து வருமா? உங்க வகையறாவ மதிச்சு உன்னதானப்பா எங்க கோயில் ப□சாரியா ஏத்துகிட்டு இருக்கோம். நீ கோயில் வலேயை வூட்டூட்டு மத்ததலெல்லாம் பாத்தா, பாக்கூறவங்க தப்பாதானே பேசுவாங்க! எனக்கூன்னு வணோம், உனக்கூன்னும் வணோம். நீ யே நியாயத்தப் பேசு!

சரி மாமா... உன் பேச்சுக்கே வர்றனே! ஏதூடா, திருவிழா மூடிஞ்சு ஆறு மாசமாவுதே! அவனுக்கும் பூள்ள கூட்டி, வாயி வயிறு இருக்கே! எப்பூடி பொழப்பான்னு யாராவது கவலபெப்படீ ங்களா? அப்பா காலத்துல ஆளுக்கு ம□ணு மரக்கா, நாலு மரக்கா ஊர்ல அளந்தீ ங்க... இப்ப அதுவும் ஒழுங்கா இல்ல. மாசம் வறெும் ஆயிரம் ர□வா கொடுத்தா பேதுமா? கடேட்டா விவசாயம் மூன்ன மாரி இல்லமேப்பீ ங்க... மாரியம்மன மட்டும் மூன்ன மாறி ஜோடிக்கணும்னா நான் எங்க பேறது?! பொங்கூற ரசேன் அரிசில காட்டரேயிலந்து பேச்சியாயி வரகைக்கும் படயைல் பேட்டு தனெம் காக்காவுக்கும் வகைக்கிறனே்... அந்தக் காக்காவே திங்காத சோற... நாங்க தின்னூட்டு கதியனே்னு கடெக்கோம்..

பாக்கூற நரேமலெல்லாம் ஆள கோயில்ல காணோம்னா! ஆட்ட அவிழ்த்து விட்டு மயேக்க ஊர்ல எங்க மசேச்சல் இருக்கு? பேய் இல தழய ஓடிச்சிகிட்டு வர வணோம்... எங்க அப்பா, தாத்தான்னு கோயில வளர்த்து விட்டு எங்களுக்கு எண்ணத்த கொடுத்திட்டீ ங்க... நிலம் ஒப்பூக் கொள்ளக் க□ட இப்ப மூடியல... இந்த ஆட்ட வளர்த்து வூட்டாவாவது என் பூள்ள கூட்டிக படிக்கிறதுக்கு வலெ ஆவும்.. அதுவும் ஊரு கண்ண உறுத்துதா?

பேசு வந்த ராசுவ மடக்கி “களேு மாமா? காலனிக்காரன்தான் இன்னும் பய பத்தியா என்ன மாரி மாரியம்மன கட்டிகிட்டு அழுவுறான்... அவனயும் வூட்டா என் பொழப்பூக்கு யாரு? மலேத் தரெுகாரனா வர்றான்... அவனவனும் படீ ஸ்வரம், பிரத்தியுங்கான்னு பூதுசு பூதுசா பாப்பாரக் கோயில தடேிப் பேறானுங்க.. நீ ங்களுந்தான் வாங்களனே். யாரு வணோங்கூறா? அட இருங்க மாமா! மொத்தத்தயும் கடேட்டூட்டு நீ ங்களே நியாயத்தக் களேுங்க!

தட்டுக் காசும் இல்ல, கலம் நலெ்லும் அளக்க மாட்டீ ங்க! தங்கா ம□டிக்கும்

வழியில்ல, உண்டியலும் ரொம்பாதான்னா... எப்படிதான் நான் கஞ்சி கூடிக்கிறது... மாரியம்மனுக்கு தூணி கட்டுறது.. மத்த வலே சஞ்சாதான்... மாரியம்மனுக்கே ஓரு மூழம் ப□வு. ஆமா! என்னமோ நான்தான் ப□சாரி வலேய வூட்டூட்டு வறே வலே பாக்கூற மாதிரி ஜோடிக்கூறானுவல, ககே்கூறனே். ட்ரஸ்டி கோயில் ட்ரஸ்டி வலே மட்டுந்தான் பாக்கூறாரா? பனைான்சு நடத்தல, வட்டிக்கு விடல, வாங்கூன சொத்து பத்தாதுன்னு கும்பகோணத்து சடெ்டியாரோட சரேந்துகிட்டு ரியல் எஸ்டேட் பண்ண தரெியுது, என் கூடிசகைக்கு வகைகோலு வூடறதுக்கு மட்டும் கணக்கூப் பாக்கூறாரு! நம்ப நாட்டாம, கோயிலு சுவத்தயைே பாத்துகிட்டு கடெக்கூறாரா... ந□றுநாள் வலேலை பொய்க் கணக்கு எழுதல, பஞ்சாயத்து மோட்டாரை கழட்டி பங்கு போடல! ஏன் ஒண்ணும் இல்லாத ஆளா? இந்தக் கோயில் பம்புக்கு ஓரு வாசரை போட்டா என்ன? அவுரும், கணக்கூப் புள்ளும் சரேந்துகிட்டு பூத□ர்ல பிராய்லர் கோழி வளர்க்கலாம். நான் ஓத்த ஆடு வளக்கறது தப்பாப் போச்சா? ககே்கூறனே்... ஏதோ அவனவனும் அவனவன் வலேயப் பாக்கூற மாரியும்... நான்தான் இடம் மாறிப் போயிட்ட மாரியும் பசேூறாங்களே... எனக்கும் எல்லாச் சதேியும் தரெியும் மாமா... அப்பா சொல்லிட்டுதான் சதெ்தாரு... மாரியம்மன் தோடு, காட்டரேிக்கு தண்ணி ஊத்துன பித்தாள சொம்பு, பசேி்சியாயி கரண்டி எல்லாம்... யார் யார்கிட்ட எப்பூடி எப்பூடி மாறிப் போச்சுன்னு எனக்கூத் தரெியும். வாயத் தொறக்கக் க□டாதுன்னு நான் வலியோட கோயிலக் காத்துகிட்டு கடெந்தா.. என்னய வங்கம் வச்சா நான் சும்மா விட மாட்டனே் ஆமா?

டயே்... டயே்.. ஏன்டா இப்ப கோபப்படூற... நான் ககே்க வந்ததே வறே... தோ பாரு மத்ததலெ்லாம் வூடு! நான் பாத்துக்கூறனே்... சொல்றனே்னு கோபப்படாதே! கோயில்லயே சாராயம் விக்கிறனே்னு பசேி்சு வருது! அந்தப் பசேி்சுக்கு எடமில்லாம பாத்துக்க! அததான் நான் சொல்ல வந்தது... நீ வச்சிக்க மாட்ட ! இரூந்தாலும்... அப்படி ஓரு பசேி்சு அடிபடுது... வராம பாத்துக்க... மிகூந்த எச்சரிக்கையுடனும், கறாராகவும் ராசு ஓரு வழியாகப் பசேி மூடிக்க...

“எந்த நாய்.. சொன்னிச்சு..?! சும்மா ஓதுங்கிப் போனா இன்னும் கதயக் கட்டுவானுங்க... என் புள்ளங்க மலே சத்தியமா இதலெ்லாம் சொல்றவன் வாய் இழுத்து சாவான்... இவனுக கிழிக்கூற கிழிக்கு... இந்தக் கோயில்ல கடெந்து சாகறத விட... சாராயம் விக்கிறதுக்கே போவலாம்.. தப்பில்ல... ஆனா இதலெ்லாம் நான் கோயில்ல சயெ்யூறங்கூறது எவ்ளோ பரெிய பொய்யி... சாமி சத்தியமா வூட்டனே்.. வூட்டனே்... அந்த மகமாயிதான் இந்த அநியாயத்தக் ககே்கணும்..” பசேிக் கொண்டே ஜோதி மண்ணை வாரி இறகை்க...

“டயே்...! டயே்..! நீ வறே! சனம் வடேிக்கபை் பாக்கூது...! இல்லனே்னுட்டு போவியா? இதலெ்லாம்..! நல்ல ஆளுடா நீ ...! போய் ஆக வணே்டியதப் பாரு...” என்று ராசு ஆளை விட்டால் போதுமனெ்று நடயைகை் காட்டினார்.

“என்னங்க? ” பதட்டத்துடன் ஜோதியின் மனவி ஓடி வர, சுத்துப்பட்ட பயி, பிசாசயை ஓரு கை விப□தில தொரத்துனவரு எங்க அப்பன்! இவுனுங்க மிரட்டலுக்கு எல்லாம் பயப்படலாமா?! கண்ணுக்கு தரியுற மாதிரி ஓரு கழிப்பு கழிச்சிப் போட்டாதான் பின்பக்கம் வர மாட்டானுங்க... க□ட்டுங்க பஞ்சாயத்த பாத்துடலாம். நீ போடி..! அவனவனும் ஆயிரம் விதத்துல காசு சபேப்பானுங்களாம். ப□சாரி மட்டும் பொகசைச்சல்லயே கடெக்கணுமாம்... மானகிக் கொண்டே கூடிசகைக்ளள் போனான் ஜோதி..

நடந்ததை எல்லாம் அச்சு மாறாமல் ராசு சொல்லி முடிக்க, ட்ரஸ்டிக்கு கோபம் தலகைக்றேியது. அப்படியா பசேுனான் என்று ஆத்திரமாகிப் போனான், “ஆமாண்ணே! அவன் தான் சயெ்யுறத கூத்தம்னே ஒத்துக்கல. என்னமா எகிறி எகிறிப் பசேுறான் தரியுங்களா! மண்ணை வாரித் த□த்துனதுல எனக்கே பகீ ர்னு போயிடுச்சு. பசோம க□ட்டத்துப் போட்டு கோயில வுட்டுத் த□க்கிட வணேட்டியதுதான்.” ராசு படபடப்போடு மலேத் துண்டை எடுத்து தாடயைில் விசிறிக் கொண்டார். ட்ரஸ்டியின் கோபம் கொழுந்து வறெ்றிலயைகை் கூதறி எடுத்தது. பதட்டப்படாமல் நாட்டாமை நிதானமாக வாயதை் திறந்தார். ”சரிதாண்ணே! திமிராத்தான் இருக்கான், நல்லாத் தரியுது.. இப்பரோதகைக்கு இவன விட்டா இந்தக் க□லிக்கு ப□சாரி வலே பாக்க வறே ஆளு கிடயைாது.. ஊர்க்காரப் பயலும் எவன் ஓழுங்கா நலெ் அளக்குறான்.. கோயிலுக்கு வளெ்ளாமயையும் கடெயைாது. டொனசேன் வாங்க ஊர்ல எவன் இருக்கான்.. வசதி படசை்சவன் எல்லாம் டவுண் பக்கம் போயிட்டான்.. அவசரப்பட்டு இவனயும் தொரத்தி வுட்டுட்டோம்னு வசெ்சுக்குங்க... அப்பறம் ஊர்க்கட்டுப்பாட்டுக்கு ப□சாரிக்கு எங்க பாேறது? கோயில வுட்டுத் த□க்குனா என்னா பண்ணுவாங்கிறீ ங்க? பத்தடி தள்ளிப்போய் மதகுல உக்காந்து விப்பான்... அதுக்குப் பசோம கண்டிக்குற ஆள வுட்டு, லடை்டா கண்டிச்சு வுட்டுரு்வோம். மலெ்ல சாராயம் விக்காத அளவுக்கு நரேு சீ ரு பண்ணிகிட்டா போதும். ரொம்ப இறுக்கிப் புடிச்சோம்னு வச்சுக்குங்க... அப்பறம் நமக்குதான் பிரச்சன.. இதான் எனக்குத் தரிஞ்ச யோசன... பிறகு நீ ங்கதான் சொல்லணும்.”

நாட்டாமயின் வார்த்தகைளின் தீ விரம் தரிந்தவுடன்... ராசுவும், பிரஸ்டியும் கோபத்திலிருந்து விவரத்திற்கு இறங்கி வந்தார்கள். “நல்ல வலேண்ணே! கோவத்துல நாங்க க□ட வறே மாதிரி நனெச்சோம். மத்ததப் பத்தி ரோசன வல்ல! சரிதாண்ணே நீ ங்க சொன்னபடி லடை்டா கண்டிச்சுட்டு வுட்டுரு்வோம்” மலெிதாகச் சிரித்துக் கொண்டே கலநை்தனர். “மகமாயி... மகமாயி... நீ தான் காப்பத்தணும்..” ட்ரஸ்டியின் குரலில் நளெிவு சுளிவு தரிந்தது.

-தூரை சண்முகம்.

- புதிய கலாசாரம், மே – 2012